

VŠEHOCHUŤ

Červen 2026

TAJEMNÁ MÍSTA - VIŠAPAKAR
ZKOU MÁME VESMÍR - GRAVITAČNÍ ASTRONOMIE
NAIVISTÉ - HOWARD FINSTER
ČESKÉ SCIFI - LUDVÍK SOUČEK
MATEMATIKA - TROJÚHELNÍKY

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

jedeme dále ve stejném duchu, tak co si přečteme? Uplynulo 100 let od narození spisovatele Ludvíka Součka, tak si ho připomeneme a místo jeho záhadologie jsem jako ukázkou vybral jeho čistou scifi Blázni z Hepteridy. Celou knížku naleznete v Bonusech. Také se mrkneme se do Arménie na Dračí kameny a do USA na naivistu Howarda Finstera. O zřícenině zámku Vítkovec nám Gemini sestavila krásnou pověst. A co trojúhelníky? Ty máme v Matematickém koutku. V astrofyzice se podíváme na gravitační astronomii a v dějinách Litoměřic se dostáváme do období Habsburků. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Holá fasáda nám vydržela maximálně dva roky. Přisavník se opět mohutně prisává a neúnavně leze do pater. Bonýsek je z toho nějaký vyděšený.

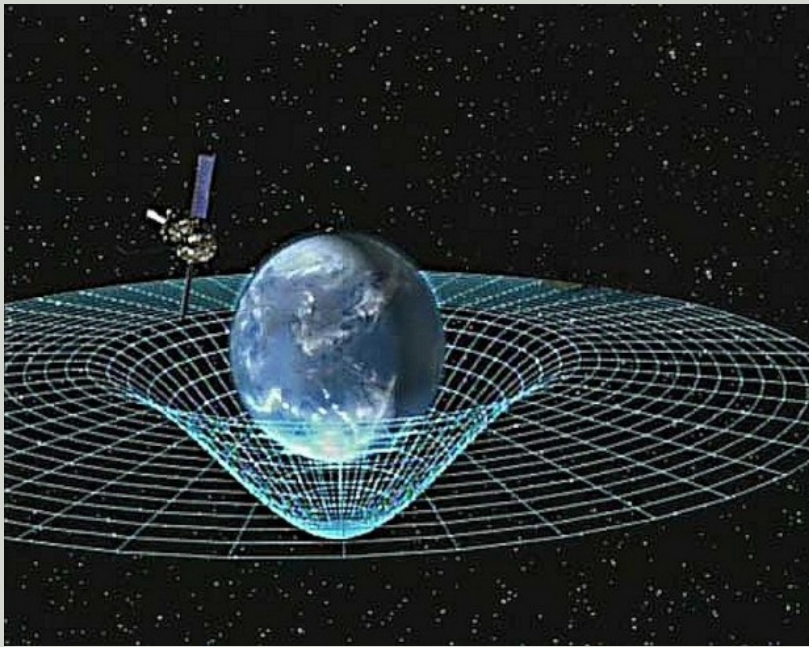

BLOGOVÁNÍ

začal červen. Takže končí květen. Přešel jsem na linux Kubuntu, windousy zatím udržuji ve virtuoboxu. Zatím se mi pracuje celkem dobře, co potřebuji mám hned k dispozici. Oprášil jsem projekt Bellis - programování v php a javascriptu. Než nám

zpoplatní AI využívám Gemini - pokecáme, něco namalujeme, napíšeme básničku, vytvoříme pověst. No musím výsledek vždy trochu poupravit. Trochu elektroniky a mikrokontrolérů - to jsem testoval, jak bude běhat Arduino Ide na Kubuntu. Běhá a rychleji. V klubu stále 41. Bye.

Zkoumáme Vesmír

O sondách, observatořích, raketách,.... a vůbec o průzkumu Vesmíru.
Dnes **gravitační astronomie**.

1

2

Naivisté

Howard Finster, narozený v prosinci 1916 a v říjnu 2001 vystoupil do nebe, byl jedním z nejunikátnějších amerických umělců 20. století.

Tajemná místa

Višapakar, též Višap či Hadí nebo Dračí kameny, jsou záhadné menhiry, které se vyskytují zejména v arménských horách, u jezer, rybníků a zdrojů vody.

3

České sci-fi a fantasy

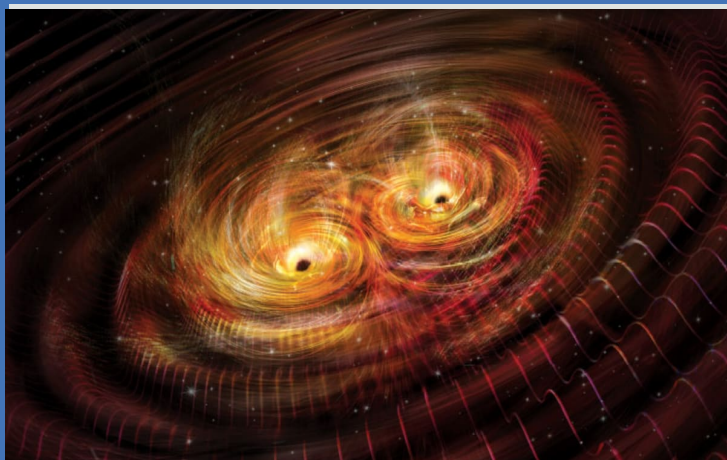
5

Ludvík Souček (17. května 1926 Praha – 27. prosince 1978 Praha) byl český spisovatel science fiction, zejména pro mládež, a literatury faktu, v níž popularizoval tzv. záhadologické teorie.

Gravitační astronomie

Gravitační astronomie je nově vznikající obor astronomie, který má za cíl využití gravitačních vln k shromažďování pozorovacích dat o objektech jako černé díry a neutronové hvězdy, o událostech jako výbuchy supernov a o procesech probíhajících ve vesmíru krátce po jeho vzniku.

Rozv

lnění prostoročasu pohybem hmotných těles předpověděl Albert Einstein v roce 1916 na základě jím předtím publikované obecné teorie relativity. Teorie gravitačních vln byla experimentálně dokázána pozorováním předpovězeného zkracování doby oběhu binárního pulsaru PSR B1913+16 objeveného v roce 1974. Einstein předpovídal, že vlny nebudou nikdy přímo detekovatelné, protože jejich projevy jsou nesmírně malé. Při některých vesmírných událostech, jako je splynutí černých děr, se však extrémní koncentrace hmoty pohybuje extrémní rychlostí a generuje relativně silné vlny. Ty jsou detekovatelné speciálními interferometrickými detektory sestavenými na hranicích technologických možností lidstva.

Nová éra gravitační astronomie začala 11. února 2016, kdy bylo publikováno pozorování splynutí dvou černých děr na základě měření druhé generace detektorů LIGO z 15. září 2015. Další přelomová událost nastala 17. srpna 2017, kdy byla pozorována srážka neutronových hvězd současně v gravitačním i elektromagnetickém spektru.

Pozorování delších vln gravitačního spektra mají poskytnout interferometry v kosmických sondách, statistika dlouhodobých měření velkého počtu radarů a zkoumání mikrovlnného pozadí.

Běžné gravitační vlny mají nízké frekvence a je proto velmi těžké je pozorovat. Proto se bylo třeba zaměřit na gravitační vlny s vysokými frekvencemi pocházející z dramatických událostí.

V roce 2015 se detektory LIGO staly prvním pracovištěm, kde se podařilo přímo detekovat gravitační vlny pomocí gravitační laserové interferometrie. Obě prokázaná pozorování pocházejí se sloučení dvou černých děr s hvězdnými hmotnostmi. Tato pozorování prokázala

existenci binárních systémů černých děr, dále existenci gravitačních vln a šlo také o první pozorování sloučení dvou černých děr. Tato pozorování jsou revoluční, protože umožní další pokrok ve zkoumání temné hmoty nebo raného vesmíru.

V současnosti (rok 2025) existují čtyři pracoviště detekující gravitační vlny.

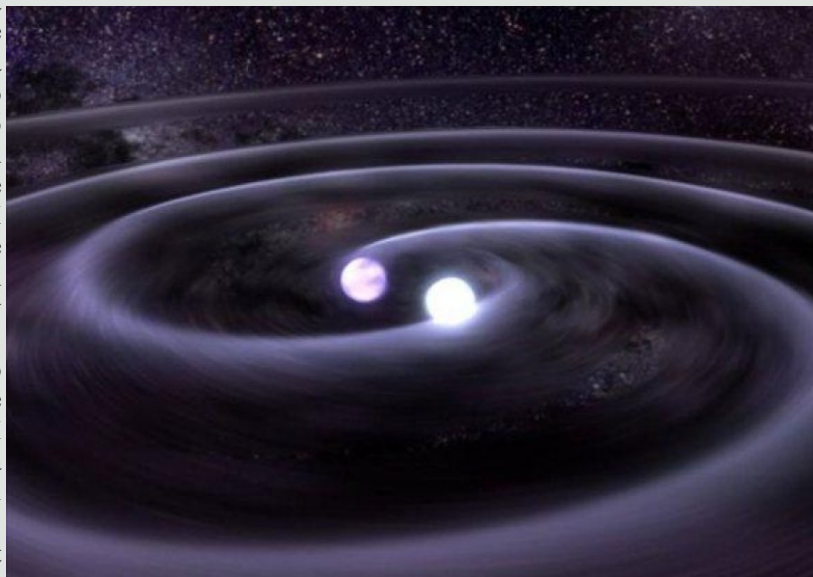
LIGO – dva detektory ve státech Washington (stát) a Louisiana, společný projekt Massachusetského technologického institutu, Kalifornského technologického institutu a vědců z LIGO Scientific Colaboration (2015)

VIRGO – detektor nacházející se poblíž města Pisa v Itálii (2017)

KAGRA – detektor gravitačních vln ve slavné lokalitě Kamioka v Japonsku provozovaný Tokijskou univerzitou (2020)

Střední frekvence

V budoucnu existuje i možnost detekce zdrojů středních frekvencí za pomoci vesmírných detektorů. Evropská kosmická agentura vybrala

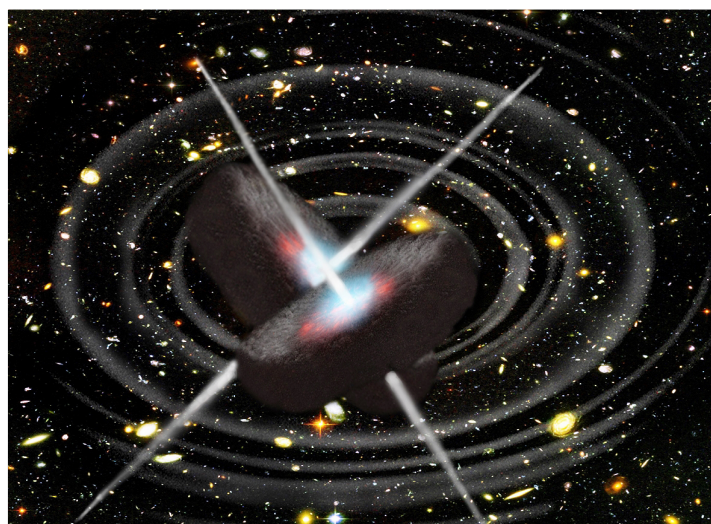
misí Evolved Laser Interferometer Space Antenna jako svou třetí velkou misi (L3) s očekávaným startem v roce 2034. Ve fázi studií je také japonský vesmírný detektor Deci-Hertz Interferometer Gravitational wave Observatory (DECIGO).

K laserové interferometrii existuje alternativní způsob pozorování přes takzvané „pulsar timing array“, tedy časové pole pulsarů. Existují tři konsorcia specializující se na tento způsob detekce, evropské European Pulsar Timing Array, severoamerické NANOGrav a Parkes Pulsar Timing Array, které spolupracují jako International Pulsar Timing Array. Tyto projekty využívají současné radioteleskopy, ale pracující na frekvencích v řádu nanohertz, proto je k detekci signálů potřeba mnoho let pozorování. Citlivost detektorů se ale postupně zvyšuje.

Částice, původně uspořádané do kruhu, mění při průchodu gravitačních vln svoji polohu a tím i vzájemnou vzdálenost

Astronomie se tradičně spoléhá na pozorování v elektromagnetickém záření. Nejprve se pozorovalo ve viditelném světle, později se přidaly další části elektromagnetického spektra od radiového záření až po gama záření. Každé nové frekvenční pásmo nám dalo nové okno do vesmíru a přineslo nové objevy. Gravitační astronomie nám tedy poskytuje další možnosti nových pozorování.

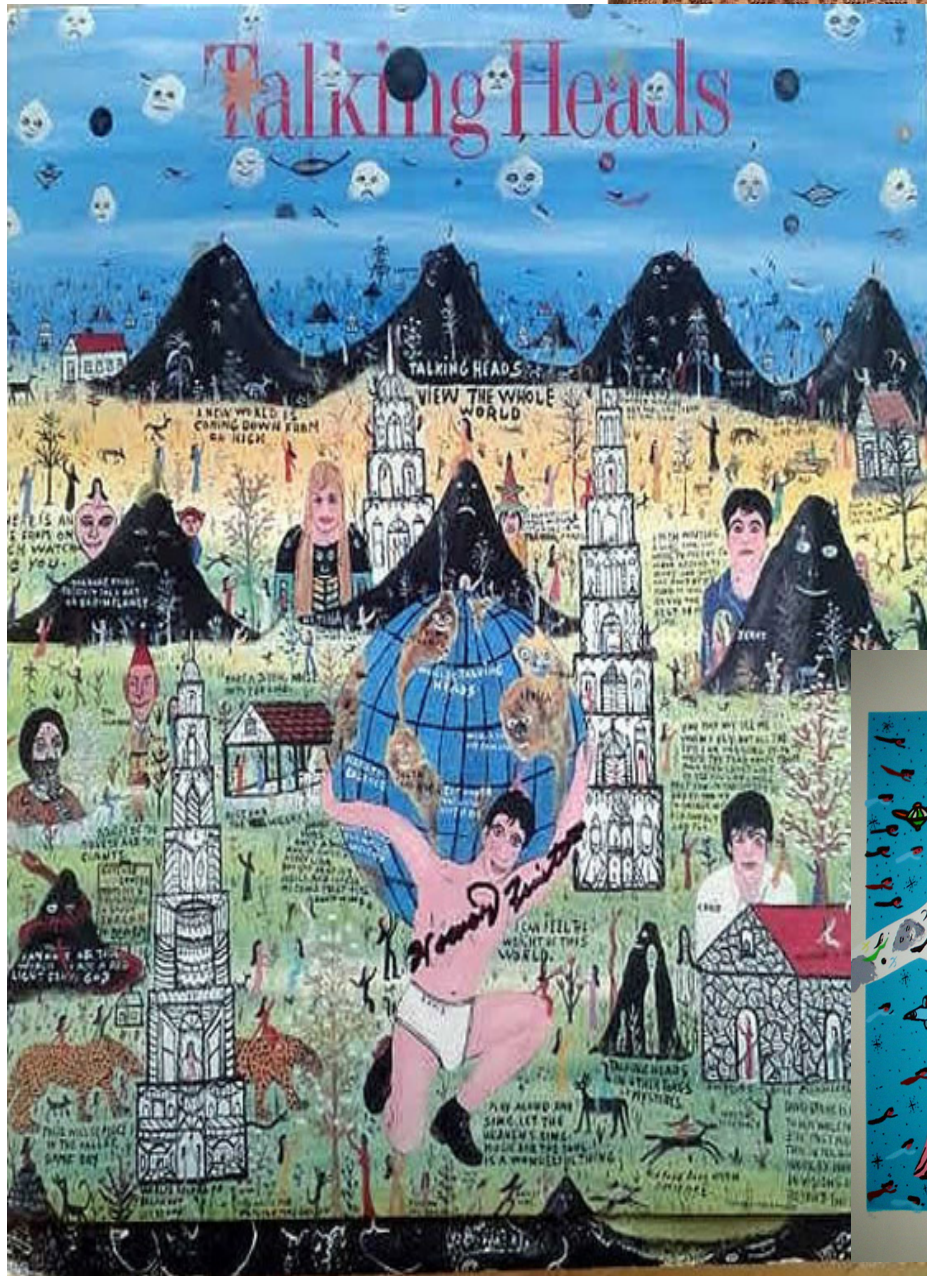
Pozorování gravitačních vln může doplnit informace získané jinými zdroji.

Naivisté - Howard Finster

Howard Finster, narozený v prosinci 1916 a v říjnu 2001 vystoupil do nebe, byl jedním z nejunikátnějších amerických umělců 20. století. Ústřední postava hnutí zvaného „outsider art“, které reprezentovalo samouky s malým nebo žádným spojením s širším uměleckým světem. Finster, vášnivý baptistický kazatel a vizionář z odlehleho prostředí, hluboce duchovní ve svém životě i uměleckém pojetí, se poprvé dostal do povědomí celostátní veřejnosti díky svým nepravděpodobným vazbám na svět univerzitního rocku.

Narodil se ve Valley Head v Alabamě jako jedno ze čtrnácti dětí a tvrdil, že měl své první vidění ve třech letech, když viděl svou zesnulou sestru, jak se z nebe vynořuje v bílých šatech a říká mu, že bude vizionářem. Jeho vzdělání skončilo v šesté třídě, kdy začal pracovat, aby pomohl uživit rodinu. V roce 1930 Finster přijal Ducha svatého na baptistickém obrození a o tři roky později se stal vášnivým kazatelem evangelia. Pásal v kostelech v Rock Bridge a Fort Payne v Alabamě a ve 40. letech 20. století se začal

věnovat umění jako svému koníčku. Když nepastoroval, pracoval jako opravář kol.

V roce 1961 se Finster přestěhoval do Pennville, do muzea Howarda Finstera Vision House. Ačkoli jeho křesťanská víra byla vždy patrná ve velké části Finsterova umění, až v roce 1976 se jeho umění vyvinulo v hlubší metodu služby. Veden vizí tváře na špičce prstu začal téměř výhradně vytvářet svou jedinečnou formu sakrálního umění. Finster maloval primitivní obrazy andělů, lidí a budov a popisoval je biblickými citáty nebo úryvky z kázání. Kromě plochých, obdélníkových děl často maloval i trojrozměrné sochy sestavené z řezaného dřeva. Stejně jako dříve pokrýval povrch svých děl kompletně barvou a textem.

VIŠAPAKAR

Višapakar, též Višap či Hadí nebo Dračí kameny, jsou záhadné menhiry, které se vyskytují zejména v arménských horách, u jezer, rybníků a zdrojů vody. Většinou mají zaoblenou špičku a jsou na nich vytesáni draci, hadi nebo i jiní živočichové. Nejvíce se jich zachovalo v provincii Gegharkunik, v blízkosti vrcholů Aragacu. Menhiry jsou vždy z jediného kusu kamene a nejvyšší z nich měří 5,06 m.

Předpokládá se, že s nimi byl spojen jakýsi dračí náboženský či magický kult, existují ovšem i jiné teorie – například, že dračí kameny označovaly podzemní zdroje vody, místa výskytu hadů, že plnily funkci kmenových totemů atp.

Jedinečné památky prehistorické Arménie, XE “višap” višapy (Arm. višap ‘had, dragon’ an Iranian borwing) nebo “dračí kameny” jsou rozšířeny v mnoha provinciích historické Arménie – Gegharkunik, Aragatsotn, Javahk, Tayk atd. Jsou to obrovské kameny ve tvaru doutníku, 10-20 stop vysoké, obvykle umístěné v horách, v blízkosti pramenů řek a jezer.

Mnohé z nich mají tvar ryb; mají v sobě vytesanou býčí kůži (doplněnou hlavou a nohama); z tlamy býčí kůže vytéká také proud vody a některé výhledy mají pod býčí hlavou vytesané obrazy vodních ptáků. Nejstarší višap XE “višap” stély by byly datovány pravděpodobně z 18.-16. století př. n. l.; urartský nápis ve višapu z Garni svědčí o tom, že vznikly v předurartských dobách (před 8. stoletím př. n. l.).

Řada teorií se snaží interpretovat význam těchto kamenů. Jedna teorie tvrdí, že tyto památky představovaly mytologické draky střežící zdroje vod (B. Piotrovski). Další dvě se vracejí k Astghik, bohyni plodnosti a lásky (M.

Abeghian) a Ara Geghecik ‘Ara the Handsome,’ the “umírající a stoupající god” arménské tradice (G. Ghapantsyan) Současný autor má svůj vlastní výklad těchto stelaie, který může být znázorněn následovně. Indoevropský “základní mýtus,” rekonstruovaný VV. Ivanov a VN. Toporov, vypráví příběh bitvy boha hromu a jeho protivníka hada. Vítězství boha

má za následek vznik kosmických vod (děšť, řeky). Některé aspekty dračích kamenů odhalují jejich spojení se základním mýtem “ V této souvislosti je evidentní, že obrovská ryba by představovala vodního hada (dračí hadi byli někdy počati ve tvaru ryb; např. V Oppianově Halieutice je drak Typhon reprezentován jako ryba), zatímco býk je symbolem boha hromu v mnoha starověkých blízkovýchodních a indoevropských tradicích (hurrian, chetit, indián, řečtina a arménština). Vlnovky pod hlavou býka lze interpretovat jako deštivé vody vyvolané bitvou mezi bohem a hadem.

Jméno hada v základním mýtu “je odvozeno od indoevropského kmene *wel-. Podle pravidel arménského jazyka by se indoevropský *wel- vyvinul v geł- (novovýchodní arménská výslovnost: gegh-). V této souvislosti je charakteristické, že kameny višapu jsou soustředěny především v provincii Gełam, okrese Gełakuni, na pohoří Gełamay na východ od jezera Sevan

(moderní provincie Gegharkunik v Arménii). Dvě největší skupiny z nich se nacházejí, respektive na hoře Geł, u pramene řeky Azat, a v blízkosti pevnosti Geliti. Charakteristické je, že hora vedle Gela, nejvyšší z pohoří Gelamay, se nazývá Azhdahak podle jména draka starověké íránské tradice XE “Aždahak” (.

Lze důvodně odvodit, že výše uvedená místní jména z kmene geł- byla odvozena od jména indoevropského mýtického hada. Navíc samotné dračí kameny by se pravděpodobně nazývaly gełwel, než jejich původní indoevropské jméno nahradilo íránské přejaté slovo višap.

Podle arménské tradice byla provincie Gelam založena Gelamem, prvním patriarchou východních provincií Velké Arménie (Xorenac'i I, 12). Arménská místní jména s prvním prvkem geł- jsou soustředěna v provincii Gelam. Je příznačné, že XE “Gelam” Gełakuni je doloženo jako Uelikuni/

Uelikuhi (čteno: Weliku-ni/hi) mezi místními předurartskými “královstvími” obsazenými v 8. století králi Urartucož ukazuje, že tato propojená toponyma jsou odvozena z protoformy *wel-XE “*wel-”. Na druhou stranu název čtvrti “dračích kamenů” Uelik XE “Ueliku” - (ni/hi) je v kontextu mytologických tradic starověkých národů Arménské vysočiny srovnatelný s kamenným obrem Ullikummi, slavným protivníkem boha hromu a bouře Teshub XE “Ullikummi”. V hurriánském mýtu, doloženém ve 2. tisíciletí př. n. l., Kumarbi XE “Kumarbi”, otec a protivník Teshuba, plánuje jeho svržení. Kumarbi impregnuje velkou skálu v “Cold Spring” a nese Ullikummi. Bohové bojují s

netvorem, ale ten se tak rozrostl, že mu nejsou schopni ublížit. Konec mýtu není zachován, ale pravděpodobně obsahoval konečné vítězství boha počasí. Ni a hi v Ueliku XE “Ueliku” -ni/hi jsou alternativní urartské přípony (běžné formanty v místních jménech), zatímco mmi je hurriánská přípona. Weliku-(ni/hi) předurartské populace v oblasti jezera Sevan a Hurrian Ullikummi XE “Ullikummi” tedy mohly být odvozeny z indoevropského jména hada (derivát *wel-).

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999; Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

Litoměřice — historický úvod

... Záhy po ukončení válek se obnovil i obchod po Labi se Saskem, který byl i nadále hlavním zdrojem prosperity litoměřických měšťanů. Jeho významnou posilou byla i stavba mostu přes Labe, dokončená r.

1452. Most byl pak udržován z výnosů cla, které mu udělil Ladislav Pohrobek v r. 1454. Také jeho nástupci nepochybně chápali význam Litoměřic jako centra obchodu, což dokládá např. listina Vladislava II. Jagellonského z r. 1498, která se týkala oprav silnic v okolí města. Významná byla i pozice města v rámci formujícího se městského stavu. Litoměřice stále fungovaly jako odvolací stolice

magdeburského práva pro česká města, proto zde také v druhé polovině 15. stol. vznikaly překlady magdeburských práv a právních naučení. V době rodící se stavovské monarchie bylo město důležitým centrem litoměřického kraje, kde se odehrávaly krajské sjezdy a řešily společné regionální zájmy šlechty a měst, či naopak rozpory mezi nimi. Zcela logicky Litoměřice stanuly v popředí městského stavu, který se na přelomu 15. a 16. stol. snažil hájit své hospodářské a politické zájmy na pozadí vzniku Vladislavského zřízení zemského. Do čela městské správy byl v té době zvolen jako primátor rytíř Václav Řepnický z Řepnice, který se plně oddal boji za práva měst, což ho nakonec stálo vyloučení z rytířského stavu. R. 1513 byl zvolen městským stavem jako vyjednávač s panovníkem, a vstoupil tak mezi přední stavovské politiky v zemi. Jeho prestiž mimo jiné dokládá i donace graduálu litoměřického literátského bratrstva (1517, č. k. II-22).

V rukách měšťanů byl v době vyhrocených sporů v té

době i litoměřický hrad, darovaný městu králem Vladislavem II. (1499). Sebevědomí města rostlo i s bohatstvím pozemkového majetku, který městská obec získala za husitských válek a dále jej rozšiřovala. Na počátku 16. stol. byly Litoměřice sedmým nejbohatším

městem v Čechách. Ve městě, které bylo převážně utrakvistické, se již na počátku 16. stol. objevily rozpory mezi konzervativními utrakvisty a radikálními kališníky, k nimž patřil i primátor Václav Řepnický. Ač se velmi záhy po r. 1517 dostaly do města myšlenky Martina Luthera, většinově patrně městská obec zůstala utrakvistická, čemuž odpovídá i výzdoba česky psaného graduálu literátského bratrstva z let 1542–1544, který je zároveň dokladem jazykově převážně českého charakteru města. Ještě v průběhu

jagellonského období se znovu výrazněji pozvedla i litoměřická kapitula, která se snažila uplatňovat restituční nároky na sekularizovaný majetek. Král Vladislav II. kapitule konfirmoval stará privilegia a podpořil i její majetkové nároky. Kapitula se rozrostla o novou rezidenci a znovu zde začala fungovat škola. V čele kapituly stála v této době významná osobnost, probošt a humanista Jan Žák, který mezi léty 1511–1525 vykonával též úřad administrátora celé pražské arcidiecéze. Katolická církev byla v náboženském životě Litoměřic první poloviny 16. stol. zastoupena i stále fungujícími kláštery minoritů a dominikánů, které se však potýkaly s existenčními problémy. Význam města i jeho politický a náboženský kurs se plně projevil po nástupu Habsburků na český trůn a zejména v době tzv. prvního stavovského odboje. Litoměřice, které stály na straně opozičního spolku proti Ferdinandovi, se staly dějištěm významných událostí celozemského dosahu. ...

České sci-fi a fantasy

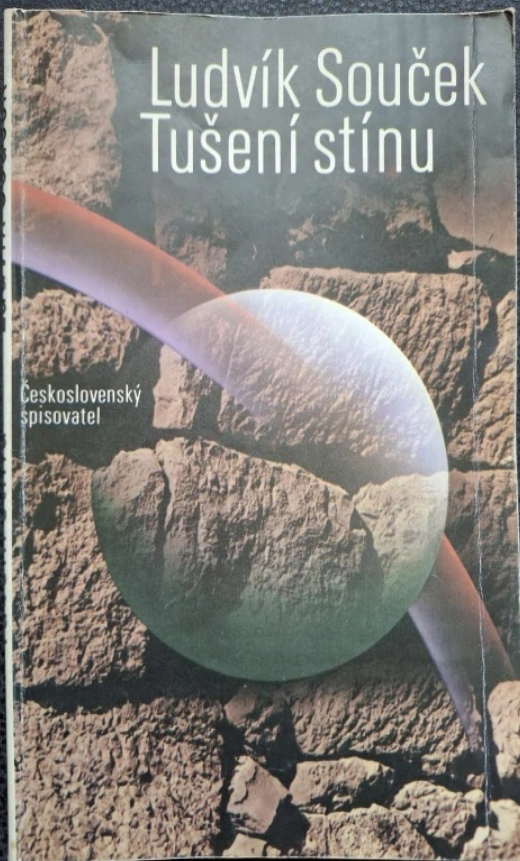
Ludvík Souček

Ludvík Souček (17. května 1926 Praha – 27. prosince 1978 Praha) byl český spisovatel science fiction, zejména pro mládež, a literatury faktu, v níž popularizoval tzv. záhadologické teorie.

Studoval na gymnáziu v Praze Bubenči, v roce 1944 byl totálně nasazen v ČKD Praha Libeň, a střední školu dokončil maturitou až v roce 1945. Po studiích na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1945–1951) pracoval tři roky jako asistent na II. stomatologické klinice v týmu profesora Františka Neuwirta. Později vstoupil do Československé lidové armády a necelý rok (červen 1954 – březen 1955) strávil v Severní Koreji jako vojenský lékař. V letech 1955–1964 pracoval jako zubař v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. V letech 1964–1968 byl zaměstnancem Ministerstva národní obrany, v roce 1968 působil krátce na ÚV KSČ. Od roku 1969 pracoval v armádní redakci Československé televize (ÚRABB), je autorem šestidílného seriálu *Od zmizelého diplomata k jiným vesmírům* (1978). V letech 1971–1976 byl redaktorem v oddělení populárně naučné literatury nakladatelství Albatros. Od roku 1945 až do své smrti byl členem Komunistické strany Československa. Ludvík Souček byl člověkem mnoha zájmů, ohromoval své okolí širokým záběrem hlubokých vědomostí, jež tvořily podklad pro mnohé jeho odborné a populárně naučné spisy a které dokázal zužitkovat v podobě mnoha zajímavostí ve svých beletristických knihách. Blízcí na něj vzpomínají jako na extroverta a skvělého baviče, který se ve společnosti přátel se sklenkou vína a kytarou dokázal stát středem

zábavy. Nezřídka však také propadal depresím, stával se panovačným, často se opíjel, zanedbával svoji práci zubaře; často ani nedorazil do ordinace, a to přestože (nebo protože) do své literární práce vždy vkládal mnoho energie. Trpěl vysokou nadváhou, cukrovkou, nadměru pil alkohol, pohyb a fyzickou zátěž omezoval na minimum. Kvůli zaměstnání a politické situaci na něj působilo mnoho stresorů, jeho osobnost procházela prudkými změnami nálad. Kvůli tomu všemu prodělal sérii infarktů. V roce 1976 odešel ve svých 50 letech do invalidního důchodu. Rok poté mu byl ministrem Milanem Klusákem udělen titul zasloužilý pracovník kultury, v roce 1978 v Praze zemřel. Souček je vedle J. M. Trosky a Josefa Nesvadby jedním z nejvýznamnějších a nejpopulárnějších českých spisovatelů SF 20. století; několikrát zvítězil ve čtenářských anketách o nejoblíbenějšího autora SF.

Blázni z Hepteridy

Blázni z Hepteridy

1. kapitola

Jakpak si mohu ověřit všechny tyto pochybnosti, když se tam nahoru nikdy nepodívám? A proč bych nemohl? Vždyť přece Prométheus kdysi v nebi byl, když tam ukradl oheň. Jsem snad já méně smělý než on? A mám snad důvody, proč si od toho slibovat méně zdaru?

Cyrano z Bergeraku, cesta na Měsíc

„Dost, už dost!“ zakvílel srdceryvně režisér hlasem Františka z Assisi nebo předsedy klubu přátel zvířat, donucených přihlížet odbornému opékání živé kočky.

Všechno, ale úplně všechno šlo toho dne dokonale v souladu se škodolibým zákonem schválnosti, uplatňujícím se sice co chvíli i při každém pádu namazaného krajíce (pochopitelně vždy máslem na podlahu), vydávajícím však květy přímo tropické nádhery všude, kde se filmuje. Všichni profesionálové to ochotně potvrdí. A čtyři pozemšťané filmovali, lépe řečeno pokoušeli se filmovat, už od časného hepteridského rána, zalitého interesantně zelenými paprsky místního slunce, lámajícími se v křišťálově jasném vzduchu, takže poněkud připomínalo dort s pistáciovou polevou. Slovo „pokoušet se“ plně vystihuje situaci - tentokrát se totiž nepodařilo dodržet ani uspokojivý minimalistický systém JZD, čili Jeden Záběr Denně.

Kameraman Tobiáš byl dnes stíhán osudem nejvíce. Ukládal s obličejem preventivně nasupeným do útočné grimasy mučedníka ze záliby kameru do kufříku a s takřka bolestnou touhou vzpomínal na blahé doby dávné minulosti, kdy jeho úhlavním přirozeným nepřítelům, divákům, postačil k zábavě pásek filmu, získaný spolehlivým proháněním celuloidové pentle prostinkou

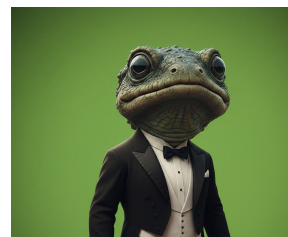
kamerou, v krajním případě dokonce - jak fantasticky jednoduché a zároveň důmyslné! - poháněné ručním točením klikou. Barevná, plastická, cineramatická a pocity indukující polyvize ovšem vyžadovala přístroje podstatně složitější, což v praxi znamenalo tisíce a tisíce elektronických obvodů, mikrominiaturizovaných bloků (nebo jak se ty zatracené pecičky, co se pořád pálí, jmenují) a dalších hejblat, odcházejících s tragickou důsledností v klíčových okamžicích pečlivě připravované scény polyvizní hry, stojící a padající s hlavní osobou a miláčkem mnoha planet Galaxie, Karou Karnovou.

Zmíněná slečna právě svésila pečlivě naučeným pohybem smrtelnou únavou vyčerpané labutě ramena a odsunula do týla duhově lesklou bublinu přílby výstředního skafandříku, zrozeného v polyvizní rekvizitárně asi na podkladě snu šíleného cukráře o kosmonautice. Byl zde ovšem zhora zbytečný, atmosféra Hepteridy byla sice poněkud řídká než pozemská, ale docela dobře dýchatelná a ke všemu intenzivně provoněná drobnými kvítky místní luční vegetace jako krám s kořením. Zprvu to bylo nezvyklé a někomu snad i trochu nepříjemné, po čase však způsobovalo vdechování hepteridského vzduchu vzácné a vybrané potěšení, které by lékaři určitě dopřáli mnoha pozemským i provinciálním astmatikům a bronchitikům, nebýt smutné skutečnosti, že nejpohostinnější planeta Zeleného slunce byla pro hromadné výpravy trochu z ruky.

...

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MLOČÍ SLOUPEK

Když jsem se dočetl o rohatých chobotnicích, jak pan Souček popisuje, na planetě Hepterida, tak jsem s nima prožíval jejich problémy. Sám vím, jak je pro mě, oboživelníka, těžké se pohybovat po suchu. A to mám nohy. Oni chudinky nohy nemají a mají jen jakási chňapadla. No, alespoň můžou něco chňapnout. Taky jsem onehdá chňapnul kus dortu a málem mi urazili packy. Že se to prý nesmí. A přitom všude píšou, jak někteří lidé chňapají a nic se jim nestane a ještě jsou pochváleni. Tak tomu nerozumím.

Váš Andreas.

WWW stránky SciFi a Fantasy

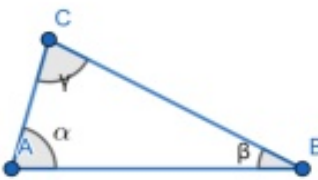
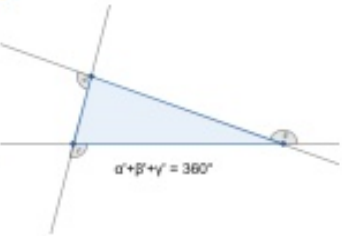
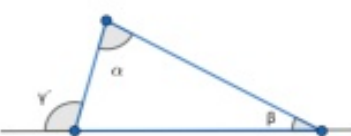
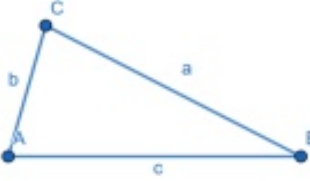
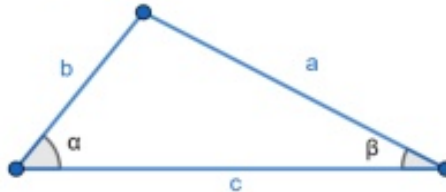
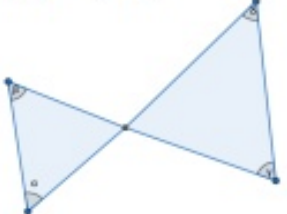

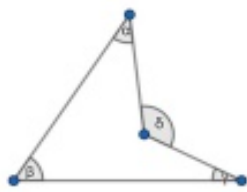

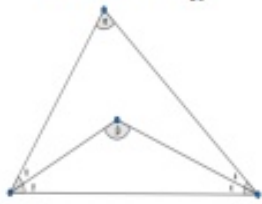

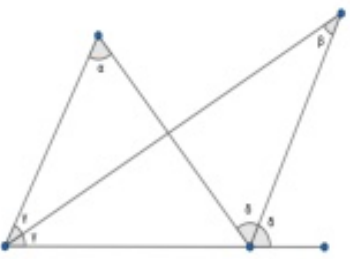
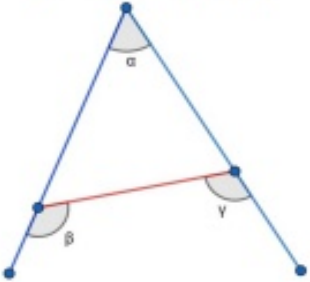
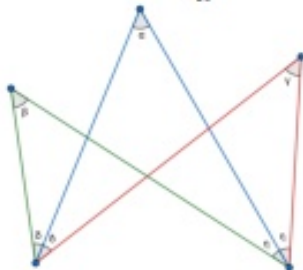

Začneme méně známými weby. Jeden z nich naleznete na adrese <https://sarden.cz/> - Internetový magazín o sci-fi a fantastice. Nadšenci poskytují recenze knih, povídek, filmů, komiksů. dále autorské články, které se týkají žánrů sci-fi a fantasy a hororu. Naleznete zde i odkazy na sci-fi stavebnice, různé tématické hry, cony a spoustu jiných věcí. Je tam toho strašně moc. Určitě web nelze číst článek po článku. Poslední příspěvky jsou z března tohoto roku. Tak snad jim to ještě chvíli vydrží.

VYBRANÉ KAPITOLY TROJÚHELNÍKY 1

Dnes si zopakujeme a doplníme znalosti o úhlech a stranách v trojúhelníku. Jak prostinké milý Watsone...

Vzorce Série 0 - trojúhelníky

<p>1</p> <p>$\alpha + \beta + \gamma = 180^\circ$</p>	<p>2</p> <p>$\alpha' + \beta' + \gamma' = 360^\circ$</p>	<p>3</p> <p>$\alpha + \beta = \gamma'$</p>
<p>4</p> <p>$a - b < c < a + b$</p> 	<p>5</p> <p>$a > b \Leftrightarrow \alpha > \beta$</p> 	<p>6</p> <p>$\alpha + \beta = \gamma + \delta$</p>
<p>7</p> <p>$\alpha + \beta = \gamma + \delta$</p> 	<p>8</p> <p>$\alpha + \beta = \gamma + \delta$</p> 	<p>9</p> <p>$\alpha + \beta + \gamma = \delta$</p>
<p>10 Rovnostranný trojúhelník</p> 	<p>11</p> <p>$\beta = 90 + \frac{\alpha}{2}$</p> 	<p>12</p> <p>$\beta = 90 - \frac{\alpha}{2}$</p>
<p>13</p> <p>$\beta = \frac{\alpha}{2}$</p> 	<p>14</p> <p>$\alpha + 180^\circ = \beta + \gamma$</p> 	<p>15</p> <p>$\alpha = \frac{\beta + \gamma}{2}$</p>

Naše krásné zříceniny - Vítkovec

Historie a pověsti

Vítkovec (též Vřísek) je zámek v oboře Vřísek na pískovcové vyvýšenině Žižkova vrchu nad Dolským potokem. Žižkův vrch s uzavřenou oborou a zámek náleží do katastru vsi Šváby, která je součástí území obce Zahrádky v okrese Česká Lípa v Libereckém kraji.

Zámek je chráněn jako kulturní památka České republiky a je pod tímto názvem zapsán v památkovém katalogu

Národního památkového ústavu. Žižkův vrch s oborou a zámek je součástí Krajinné památkové zóny Zahrádecko. Od konce šestnáctého století se zámek v pramenech objevoval pod

názvem Schischkenberg (či Žižkenberg). V roce 1845 jej František Alexandr Heber mylně označil jako Vřísek, o rok později stejný název použil František Palacký, a po něm i August Sedláček. Sedláček ve svém díle zároveň uvádí reakci A. V. Malocha v Jičínském Obzoru, který upozorňuje, že tento objekt nesl název Vítkovec a Vřísek je třeba hledat jižněji, na skále zvané Alte Berg. V roce 1991 historici Jaroslav Panáček a František Gabriel doložili, že název Vřísek ve skutečnosti nesl hrad u Drchlavy. Jako Vítkovec jej označuje i historik a kastelolog Jiří Úlovec. V mapě katastru nemovitostí je parcela, zahrnující zámek a přilehlé nádvoří, označena jako Vřísek.

V celostátním seznamu kulturních památek je uveden od roku 1958 jako Zámek Vřísek pod č. 23012/5-2959 s adresou Šváby.

Na základě názvu někteří historikové (např. Palacký, Heber či Sedláček) předpokládali, že na místě zámku stával středověký hrad. Archeologický výzkum

však existenci hradu v této lokalitě nepotvrdil.

Renesanční zámek nechal postavit kolem roku 1570 Jan z Vartenberka, ale podle Jiřího Úlovce byl jeho zakladatelem Václav z Vartenberka, tehdejší majitel statku Rybnov, pod který zámek v té době spadal.

K témuž roku je poprvé uváděna obora, která se nachází okolo zámku a která tak patří k nejstarším oborám

v České republice. Po Václavově smrti jej využívala vdova Kateřina. Funkcí se jednalo o lovecký zámeček, ovšem vyloučena není ani možnost, že do vystavění zámku v Zahrádkách zámek na Žižkově vrchu sloužil jako rezidence. Zámek navštěvoval a nakreslil básník Karel Hynek Mácha.

Zámek je i s přilehlou

oborou ve vlastnictví České republiky. Subjektem, který má právo hospodařit s tímto majetkem, je státní podnik Lesy České republiky. V katastru nemovitostí je zámek (Šváby čp. 18) s příslušnou stavební parcelou č. 22 zapsán jako objekt lesního hospodářství. Zámek je prázdný a bez jakéhokoli vnitřního vybavení, prakticky jsou zde zachovány jen holé zdi. Střecha zámku byla opravena v roce 1989, Lesy ČR od té doby zajišťují pouze nejnútnejší údržbu.

V roce 1980 byl u zpustlého loveckého zámečku Vřísek menší palouk, součást rozlehlé obory. Na palouku rostlo devět mohutných stromů, domácích dřevin. Cizím byl jen jírovec obecný.

Zámeček využili filmaři jako kulisu při natočení pohádky O princezně Jasněnce a létajícím ševci. V oboře a zámečku se také odehrává děj jedné z kapitol knihy Soví jeskyně od Miloše Zapletala.

Obora Vřísek ani zámek nejsou přístupné veřejnosti. Celý areál se otevírá jen jeden den v roce, a to pouze na několik hodin v rámci Dne lesů, který zde pořádá Lesní správa Česká Lípa v době konání letních Zahrádeckých slavností.

POVĚST

O krutém bratru a věži hladu

Když se nad českou zemí stahovala mračna husitských válek, rodné vazby často ustupovaly neúprosné víře. Na

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA vychází nepravidelně asi jednou měsíčně vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate, CLOUDE, GEMINI, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.6

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. červen 2026
© PRUH Soft 2026

hradě Vítkovci, kterému lidé z okolí neřekli jinak než Vřísek, tehdy vládl neklid. Sám slavný vojevůdce Jan Žižka z Trocnova tudy táhl se svým vojskem, v srdci nesmiřitelný hněv vůči všemu, co zavánělo papežským Římem.

Osud tomu chtěl, že v nedalekých Holanech sloužil jako katolický kněz Žižkův vlastní bratr. Zatímco Jan viděl spásu v kalichu a meči, jeho bratr zůstával věrný starým církevním pořádkům. Když husité kraj pustošili, bratr odmítl utéct. Věřil, že krev není voda a rodná krev ho ochrání.

„Před Bohem jsme si rovni, bratře, ale před mým

mečem jsi zrádce,“ hřměl prý Žižka, když spoutaného kněze přivedli na Vítkovec.

Slepý vojevůdce neznal slitování. Nechtěl však bratra setnout ani upálit, a tak pro něj zvolil trest nejstravitelnější – nechal ho uvrhnout do temné, chladné hradní hladomorny. Kněz v hlubinách kamenné věže dny a noci prosil o milost, ne pro sebe, ale pro duši svého krutého bratra. Žižka však srdce neobměkčil a nechal ho tam bez sousta chleba a kapky vody potupně umořit hladu.

Od těch dob se kopci, na němž zřícenina hradu dodnes stojí, neřekne jinak než Žižkův vrch. Místní lidé si po staletí šeptají, že za větrných nocí je z trosek Vítkovce stále slyšet tichý, táhlý nářek hladového kněze, který marně volá svého bratra k pokání.

Oslava června

Už voní louky letním ránem,
v korunách stromů vítr hrává.
Červen je naším drahým pánem,
co slunce unaveným dává.

Červená barva v trávě svítí,
to zralé jahody už zrají.
Do věnců pletem pestré kvítí,
ptáci své písně rozeznají.

Dny dlouhé jsou a noci krátké,
vteřiny líně kupředu se vlečou.
Vzpomínky na dětství jsou sladké,
když řeky chladnou vodou tečou.

Vítej nám, červne, králi jasu,
přines nám radost, teplé dny.
Ukazuješ nám světa krásu
a plníš dávno zašlé sny.

(Gemini, upraveno)

Č E R V E N 2 0 2 6												22 prac. dnů								
04:56 21:00	Pondělí 1 Laura	22:47 04:55	Úterý 2 Jarmil	23:31 06:46	04:54 21:02	Středa 3 Tamara, Kevin	06:47	04:54 21:03	Čtvrtek 4 Dalibor	00:04 07:56	04:53 21:04	Pátek 5 Dobroslav, Dobroslava	00:29 09:08	04:53 21:05	Sobota 6 Norbert	00:48 10:21	Neděle 7 Iveta, Slavoj	01:04 11:35		
04:52 21:06	Pondělí 8 Medard	01:18 12:49 12:00	04:51 21:07	Úterý 9 Stanislava	01:31 14:05	04:51 21:08	Středa 10 Gita, Margita Den památky obětí vyhlazení obce Lidice	01:45 15:26	04:51 21:08	Čtvrtek 11 Bruno	02:01 16:50	04:51 21:09	Pátek 12 Antonie	02:20 18:20	04:50 21:10	Sobota 13 Antonín	02:47 19:50	04:50 21:10	Neděle 14 Roland, Herta	03:26 21:13
04:50 21:11	Pondělí 15 Vít	04:22 22:19 04:54	04:50 21:11	Úterý 16 Zbyněk	05:37 23:06	04:50 21:12	Středa 17 Adolf, Adina	07:04 23:39	04:50 21:12	Čtvrtek 18 Milan, Milana Den hrdinů druhého odboje	08:33 +++	04:50 21:12	Pátek 19 Leoš, Leo	10:00 00:01	04:51 21:13	Sobota 20 Květa, Květuše	11:21 00:18	04:51 21:13	Neděle 21 Alois, Aloisie	12:37 00:32
04:51 21:13	Pondělí 22 Pavla	13:51 00:45	04:51 21:13	Úterý 23 Zdeňka	15:03 00:59	04:52 21:13	Středa 24 Jan	16:15 01:13	04:52 21:13	Čtvrtek 25 Ivan Den odchodu okupačních vojsk	17:27 01:29	04:52 21:13	Pátek 26 Adriana, Adrian	18:38 01:50	04:53 21:13	Sobota 27 Ladislav, Ladislava Den památky obětí komunistického	19:45 02:17	04:53 21:13	Neděle 28 Lubomír, Lubomíra	20:42 02:53
04:54 21:13	Pondělí 29 Petr a Pavel	21:30 03:41	04:55 21:13	Úterý 30 Šárka	22:06 04:39 01:57															

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz